



**Η κυβέρνηση εκτέθηκε και εξέθεσε τη Χώρα.  
Τέλος στις διακρίσεις σε βάρος των αναπληρωτών.**

Η παραπομπή της Ελλάδας στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνεχιζόμενη άιση μεταχείριση των αναπληρωτών εκπαιδευτικών δεν αποτελεί μια απλή νομική εξέλιξη. Αποτελεί μια ηχηρή επιβεβαίωση όσον το εκπαιδευτικό κίνημα και οι χιλιάδες αναπληρωτές καταγγέλλουν εδώ και χρόνια.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν μπορεί πλέον να ισχυρίζεται ότι δεν γνώριζε. Επέλεξε να διατηρήσει ένα απαράδεκτο καθεστώς ανισότητας, δημιουργώντας μέσα στο ίδιο δημόσιο σχολείο εκπαιδευτικούς με διαφορετικά δικαιώματα, εκπαιδευτικούς που εργάζονται δίπλα-δίπλα, που σηκώνουν το ίδιο παιδαγωγικό βάρος, αλλά αντιμετωπίζονται από την Πολιτεία ως εργαζόμενοι δύο κατηγοριών.

Η εξέλιξη αυτή δεν ήρθε ξαφνικά. Είναι αποτέλεσμα μιας διαρκούς πολιτικής επιλογής. Είναι αποτέλεσμα μιας κυβέρνησης που αγνόησε τις επανειλημμένες παρεμβάσεις του εκπαιδευτικού κινήματος, τις αποφάσεις των συλλογικών μας οργάνων και κάθε προειδοποίηση ότι **η Χώρα παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές ισότητας και προστασίας της εργασίας.**

Δυστυχώς, δεν πρόκειται για ένα μεμονωμένο γεγονός. Τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα βρίσκεται ολοένα και συχνότερα εκτεθειμένη απέναντι στους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Η χώρα υποχωρεί σε κρίσιμους δείκτες που αφορούν το κράτος δικαίου, τα κοινωνικά και εργασιακά δικαιώματα. Μια χώρα που βρίσκεται αντιμέτωπη με έρευνες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας για σοβαρές υποθέσεις διαχείρισης δημόσιου χρήματος και σήμερα παραπέμπεται στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή εξακολουθεί να αντιμετωπίζει τους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς ως εργαζόμενους δεύτερης κατηγορίας.

Αυτή η εικόνα δεν τιμά τη Χώρα. Κυρίως, όμως, δεν τιμά μια κυβέρνηση που διακηρύσσει καθημερινά ότι στηρίζει τη δημόσια εκπαίδευση, την οικογένεια και τους νέους ανθρώπους, ενώ στην πράξη διατηρεί διακρίσεις που προσβάλλουν την ίδια την έννοια της ισότητας.

Οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί **δεν είναι προσωρινοί εργαζόμενοι που καλύπτουν έκτακτες ανάγκες.** Είναι οι συνάδελφοι που, εδώ και δεκαετίες, κρατούν όρθιο το δημόσιο σχολείο. Κάθε Σεπτέμβριο εγκαταλείπουν τα σπίτια και τις οικογένειές τους, μετακινούνται σε κάθε γωνιά της Χώρας, πληρώνουν δυσβάσταχτα ενοίκια, ζουν μέσα στην αβεβαιότητα και καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες της εκπαίδευσης. Παρ' όλα αυτά, η Πολιτεία εξακολουθεί να τους αντιμετωπίζει σαν να αξίζουν λιγότερο.

Η πιο προκλητική έκφραση αυτής της πολιτικής αφορά στις μητέρες αναπληρώτριες εκπαιδευτικούς. **Είναι αδιανόητο η προστασία της μητρότητας να εξαρτάται από το είδος της σύμβασης εργασίας.** Οι διαφορετικές προβλέψεις στις άδειες κύησης, λοχείας, ανατροφής τέκνου και στις γονικές άδειες συνιστούν κατάφωρη παραβίαση της αρχής της ισότητας και υπονομεύουν το ίδιο το δικαίωμα κάθε γυναίκας να γίνει μητέρα χωρίς να τιμωρείται επαγγελματικά. **Οι αναπληρώτριες μητέρες δεν λογίζονται ούτε ως δημόσιοι υπάλληλοι ούτε ως εργαζόμενες του ιδιωτικού τομέα!** Αποτέλεσμα αυτής της απαράδεκτης διάκρισης είναι να επιστρέφουν στην εργασία μόλις 3,5 μήνες μετά τη γέννηση του παιδιού τους, όταν οι εργαζόμενοι σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα απολαμβάνουν 9μηνη άδεια ανατροφής.

Το ίδιο απαράδεκτο είναι και η αντιμετώπιση των αναπληρωτών όταν ασθενήσουν θέτοντας ως πλαφόν το χρονικό όριο των 15 ημερών. Σε μια περίοδο που οι οικονομικές δυσκολίες είναι τεράστιες, ένας αναπληρωτής εκπαιδευτικός καλείται πολλές φορές να βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη επειδή αρρώστησε,. Το κράτος όχι μόνο δεν προστατεύει τον εργαζόμενο, αλλά του επιβάλλει και οικονομική

τιμωρία για το αυτονόητο δικαίωμα στην υγεία. Κανείς εκπαιδευτικός δεν μπορεί να αισθάνεται ασφαλής όταν ακόμη και η ασθένεια μετατρέπεται σε οικονομικό βάρος.

Η κυβέρνηση της ΝΔ οφείλει να σταματήσει να κρύβεται πίσω από επικοινωνιακές εξαγγελίες και να προχωρήσει άμεσα στις αναγκαίες νομοθετικές παρεμβάσεις.

**Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης αγωνίζεται για ένα σχολείο με εκπαιδευτικούς που έχουν ίσα δικαιώματα.**

Απαιτούμε:

- Πλήρη εξίσωση όλων των δικαιωμάτων μόνιμων και αναπληρωτών εκπαιδευτικών.
- Ίδιες άδειες κήσης, λοχείας, ανατροφής τέκνου, γονικές και κάθε άλλη άδεια που σχετίζεται με την προστασία της οικογένειας και της μητρότητας σε μόνιμους και αναπληρωτές.
- Κατοχύρωση των αναρρωτικών αδειών χωρίς μισθολογικές απώλειες για τους αναπληρωτές.
- Χορήγηση της τετράμηνης άδειας άνευ αποδοχών τέκνου για το διάστημα που αιτείται η άδεια χωρίς τον περιορισμό λήξης στις 31 Αυγούστου.
- Κατάργηση κάθε διάκρισης που απορρέει αποκλειστικά από τη σχέση εργασίας.
- Μαζικούς μόνιμους διορισμούς, ώστε να πάψει το δημόσιο σχολείο να στηρίζεται σε χιλιάδες συναδέλφους που καλύπτουν επί σειρά ετών πάγιες και διαρκείς ανάγκες υπό καθεστώς εργασιακής ανασφάλειας.

**Η ισότητα δεν αποτελεί προνόμιο. Είναι θεμελιώδες εργασιακό δικαίωμα.**

**Δημοκρατική Συνεργασία  
Εκπαιδευτικών Π.Ε.**